

Všetci žasli a v rozpakoch hovorili jeden druhému: Čo to má znamenať? Sk 2,5-13

Nedávno mi povedal kolega – psychológ, že svojím študentom dal napísať esej, kde mali vyjadriť svoje názory na cirkev a osobné skúsenosti s cirkvami a jej farármi. Povedal mi to v úžase a v rozpakoch: Čo to má znamenať? Sám chodí do kostola a nebolo mu jedno, čo sa v tých esejach dočítal. Nejednalo sa totiž o zázračné a úžasné veci, na ktoré odkazuje text Písma v záhlaví tejto úvahy, ale o opak. Študenti opísali prevažne negatívne, cirkev zahanbujúce veci. Pýtal sa ma: „Čo s tým urobíme?“

Dnes, keď sa zamýšľam nad tým, čo sa dialo vtedy na Turíce, keď bol zoslaný Duch Svätý a nad čím všetci žasli a v rozpakoch hovorili jeden druhému: Čo to má znamenať?, a porovnávam to s tým, čo počujem od ľudí vo svete dnes, čo vravia o cirkvi a jej pracovníkoch, pýtam sa: Neprežíva dnes cirkev skôr akési „anti-Turíce“?

Avšak mne neprislúcha súdiť. Odpovede na moje otázky by ste aj tak každý dali iné, podľa toho, akú máte sami skúsenosť. Ale verím, že cirkev – to sme my všetci, ktorí sme uverili v Pána Ježiša a prijali Jeho Ducha Svätého. Vieme, čo Boh koná v našom živote, vieme to označiť, pomenovať, opísať, zdieľať? Ako vnímame prácu Ducha Svätého, ako nás ovplyvňuje, ako nás usmerňuje? Je v tvojom živote reálne, že „tento Duch sám dosvedčuje nášmu duchu, že sme Božie deti“ (R 8,16)?

Zoslanie Ducha Svätého sprevádzali v minulosti cirkvi veci, ktoré sa javili ako zvláštne a nepochopiteľné. Mária počala z Ducha Svätého

(Mk 13,11), Alžbete pri Máriinom pozdrave sa pohlo dieťa v jej lone a naplnil ju Duch Svätý (L 1,41), Zachariáš naplnený Duchom Svätým začal prorokovať (L 1,67). Ježiš po krste videl Božieho Ducha, ktorý sfa holubica zostupoval naňho (Mt 3,16), vyučuje (J 14,26), dáva moc (Sk 1,8), dary (R 12, 1K 12, Ef 4), zabráňuje čosi vykonať (Sk 16,6), ustanovil strážcov – biskupov, aby boli pastiermi cirkvi (Sk 20,28), a iné. Zoslaný Duch Svätý, veriacim človekom poslušne prijatý, pôsobí množstvo duchovných darov – čítaj: R 12, 1K 12, Ef 4!

To sa principiálne dodnes nezmenilo. Iba konkrétnosti sú iné, napr.: Keď sa 1. januára 1739 asi šesťdesiat kresťanov modlilo asi okolo tretej ráno, zostúpila na nich Božia moc, takže jedni jasali a druhí klesli k zemi (Denník J. Wesleyho). A potom mocne zvestovali evanjelium. Alebo: Boh ti pomôže niečo riešiť. Dá ti čosi, čo ti ani nenapadlo očakávať. Obdaruje ťa radou pre niekoho, ktorému zmení „osud“ alebo zachráni manželstvo

či celý život. Otvorí ti peňaženku pre dobrú vec, hoci si v podstate lakomec. Dá ti dobré slovo pre človeka, ktorý nepatrí medzi tvojich obľúbencov. Prežiješ uzdravenie, hoci všetci si mysleli, že ti nie je pomoci, atď. Ale kedy sa to stane? Kedy znovu budú ľudia žasnúť nad tým, ako sa veriaci majú radi, čo s nimi Boh robí, aké ovocie Ducha prinášajú, takže budú žasnúť a v rozpakoch hovoriť jeden druhému: Čo to má znamenať?

To by zaujímalo aj mňa. Ja na to nemám odpoveď. Ale jedno viem: nezaobráame sa nejakými prázdnyimi teóriami. Ak Duch Svätý konal s inými ľuďmi, môže konať aj so mnou aj s tebou. Duch Svätý je s nami a pri nás. Pri tých, ktorí sa poddali jeho panstvu, boli a sú vidieť veci, nad ktorými človek žasne. To isté sa môže a bude diať pri tých, ktorí prijímú jeho moc. Ak to budeme my, budeme svedkami toho, ako naše okolie od úžasu z nevšedných, nadprirodzených prejavov a v rozpakoch nad Božou mocou pri nás povie: Čo to má znamenať?

P. Procházka

Večné evanjelium

nás ženie ísť dopredu s nádejou na večnosť a Duch Svätý nás zmocňuje, aby sme boli svedkami „v Jeruzaleme, aj po celom Judsku, aj v Samárii a až do posledných končín zeme“ (Sk 1,8). Nemôžeme zísť z hradieb. BOH NÁM VERÍ. Keď sa pozrieme na tento svet a na ľudí, ktorí sú zranení, osamelí a zotročení, nemáme čas na to, aby sme sa opreli: je čas, aby sme sa pohli dopredu. Keď pamätáme na to, kto sme a čím sme, máme odvahu a sme motivovaní podieľať sa na Kristovej dobrej správe.

E. Fox, G. Morris

Objavovanie cieľov a vízií

Inštitút vzdelávania ECM pripravil pre zamestnancov a študentov ECM 4. školenie spolupracovníkov v sérii projektu podporeného kresťanskou grantovou organizáciou Mustard Seed Foundation (Advanced Leadership Training). Témou školenia bolo „Objavovanie cieľov a vízií“. Školenie prebehlo v Banskej Bystrici dňa 12. apríla 2008 s 31 účastníkmi. Celý program vyplnili prednášky sekretára pre evanjelizáciu nemeckej ECM brata Wilfrieda Bolaya, ktorého mnohí u nás poznajú ako riaditeľa nemeckej metodistickej stanovnej misie a EMK-mobilu. K prednáškam bolo možné klásť otázky a na záver boli účastníci vyzvaní, aby začali pracovať na konkrétnostiach, ktoré z prednášaného vyplývajú ako potrebné konzekvencie pre ich zbor.

Obsahovo bolo školenie zamerané predovšetkým na zbor, ktorý potrebuje analýzu. Zvážiť dejiny zboru, bez ktorých nemožno úplne porozumieť prítomnému stavu zboru. Potom sa obzrieť po možnostiach, ktoré zbor má dnes a aké možnosti poskytuje okolie zboru. Ďalej si treba ujasniť, aký ľudský a vecný „kapitál“ zbor má. Zbor potrebuje mať víziu, to znamená: potrebuje mať sny a želania, ďalej si každý potrebuje ujasniť, čo by rád v zbore robil, aké má dary a obdarovanie, aby pomohol na ceste za ideálnym obrazom svojho zboru. Na tejto ceste treba voliť krátkodobé ciele (1 rok), strednodobé ciele (2 – 5 rokov) a dlhodobé ciele (6 – 10 rokov). Ciele musia byť realistické, konkrétne, merateľné (kontrolovateľné) kvalifikovaná väčšina zboru ich musí zdieľať (i potom niešť), treba ich publikovať (informovať zbor) a rozdeliť ich na malé ciele. Po dosiahnutí jednotlivých cieľov nezabudnúť na ich vďačné zhodnotenie (oslavu). K plánovaniu a dosiahnutiu cieľov a čiastkových cieľov si treba vždy dávať 7 otázok. 1. Čo? (objasniť obsah) 2. Prečo? (dôvody) Ako? (postupnosť krokov a čiastkových cieľov) 4. Kedy? (časová konkretizácia) 5. Kde? (v zbore, v prenajatom priestore ...) 6. Kto? (obdarovanie ľudí a možnosti spolupracovníkov) 7. S čím? (otázka po finančných prostriedkoch, pomôckach, atď.)

OHLASY ÚČASTNÍKOV

Zúčastnila som sa už viacerých školení, ale toto bolo najlepšie. Bolo nám podané veľmi jednoducho a vecne. Myslím si, že každý, kto sa ho zúčastnil, má nad čím v najbližšej dobe uvažovať.

Kvetka

To, čo mňa najviac oslovilo je spôsob, akým br. Bolay dokáže zaujať poslucháča a priblížiť mu problematiku, ktorou sa chce zaoberať. Spôsob stanovenia cieľov, oslava dosiahnutých čiastkových cieľov a stanovenie ďalších je veľmi praktické. Myslím si, že br. Bolay skutočne má čo odovzdať všetkým nám a je veľmi osožné organizovať takéto školenia. Uvedomila som si tam veci, ktoré ani nemuseli byť nevyhnutne nové, ale sme ich prehliadali, alebo im nevenovali dostatočnú pozornosť.

Kornélia

Čo ma oslovilo? Bolo to povzbudzujúce, páčilo sa mi napr., že služba nemá byť bremenom, ale radosťou (alebo teda radosným bremenom). Veci, ktoré boli vyučované (manažment) sa mi myslím univerzálne dajú použiť v biznise, preto mi trochu chýbalo prepojenie na Slovo a príklady z Písma. Inak bolo všetko OK.

Luboš

Seminár sa mi veľmi páčil v tom, že to nebola iba teória, ale praktické skúsenosti z viacerých zborov, na ktoré bol br. Bolay ako kazateľ pridelený. Na začiatku prirovnal naše zvyky k mŕtvym koňom. Mŕtvy koň je všetko, čo bráni našej misijnej činnosti. Nechceme nič zmeniť, pretože vždy sme to takto robili. Alebo nechceme robiť niečo nové, pretože sme to ešte nikdy nerobili! A v tom je problém, že nechceme zosadnúť z tohto koňa. Tiež ma oslovila dôležitosť vízie a cieľa. Brat povedal, že sú leniví pracovníci alebo aj takí, ktorí len pracujú, veľa pracujú, ale bez cieľa. Jeden zbor si dal takúto víziu po tom, ako sa staršovstvo stretlo na víkendovom pobyte: „Chuť pre Boha a radosť zo zboru. Alebo opačne: chuť pre zbor a radosť z Boha.“ Dôležité je povedať si: „Ja chcem, my chceme z celého srdca niečo robiť, vzbudiť...!“ a nie že: „voľakto by mal...“ Zbor musí pracovať orientovane a cieľavedome.

Milena

MYŠLIENKY ZO SEMINÁRA

- * Zbor nie je iba pre nás samých, ale vždy pre druhých!
- * Zbor potrebuje víziu, cieľ, motiváciu. Motivovať je úlohou kazateľa. Je to proces, dlhá cesta.
- * Aké možnosti má zbor dnes? Vidíme len to, čo nemáme?
- * Vieme, aké duchovné obdarovania a talenty majú naši členovia?
- * Aká atmosféra panuje v našom zbore? Radosť, sloboda?
- * Ľudia potrebujú prežívať oslobodenie a to, že sú z nich sňaté bremená.
- * Ten, kto slúži, musí mať chuť a radosť z práce, musí ho to baviť.
- * Zbor má byť vychovaný k samostatnosti, nie naviazaný na kazateľa.

AKO MOTIVOVAŤ?

1. V kázniach, na biblických hodinách, v skupinkách.
2. Vyučovať vybranú tému (víziu, cieľ).
3. Osobnými rozhovormi, na pastoračných návštevách u členov zboru.
4. Trpezlivo.
5. Modlitbami (hovoriť s Bohom o našich spolupracovníkoch).

Ďalší seminár s bratom Bollayom, tentokrát o vodcovstve sa bude konať 23. septembra v Seredi.

Skutočný príbeh z misijnej cesty

Seifu

Seifu je zamestnanec, ktorý pracuje v Misrach centre už niekoľko rokov. Denne sedí za stolom a lepí drevené časti metiel a kief. Seifu je nepočujúci. Okrem toho dobre nevidí, hoci pred niekoľkými rokmi nemal žiadny problém so zrakom. Predstavovala som si, aké to je, nemať žiadny vnem okrem dotyku. Ne počuť hudbu, hlas človeka, nevidieť oblohu, tvár niekoho blízkeho. Tma a ticho.

Vyhľadalo som Ata Amareho a pýtala sa na Seifu. Pozrela som do všetkých jeho lekárskeho záznamov. Ide o genetické ochorenie. Lekári mu dávajú ešte približne rok a potom sa stane úplne nevidiacim. Niet nádeje. Nie je možnosť operácie, ani keby sme ho zobrali do najlepšej nemocnice. Štyria zo súrodencov sú nevidiaci alebo nepočujúci. Rodičia sú obaja zdraví.

Veľmi som zatúžila, aby sa naučil Braillovo písmo, kým ešte trochu vidí. Lenže problém je v tom, že Seifu nechce. On si ani nepriznáva, že stráca zrak. O niekoľko dní sme sa s Ato Amare dohodli, že sa s ním skúsime porozprávať ešte raz. Držala som v ruke lekárske správy a povedala Seifu, že viem, že stratí úplne zrak. Triasol sa mi hlas. Zdalo sa mi to kruté, ale vedela som, že je to správne. Vysvetlili sme mu znova, že mu chceme pomôcť a že by sa mal naučiť čítať Braillovo písmo. Rozplakal sa a hovoril: „Každý deň rozmýšľam o tom, čo so mnou bude, keď úplne oslepnem. Vyhodia ma z Misrach Centra. Nebudem mať prácu. Nebudem mať nič. Nebudem mať život.“ Ato Amare ho objal okolo pliec a povedal mu: „Neboj sa. Boh vie o tvojej situácii. On ťa nikdy nenechá. A my ťa nevyhodíme, však Misrach je tvoj domov.“

Uľavilo sa mu. Od toho dňa sa cez obednú prestávku začal učiť Braillovo písmo s Ato Amare. Aj ja som sa mohla pridať.

Haile

Ako som diskutovala s Ato Amare o určitom probléme v Misrach Centre, vyrušil nás niekto klopaním na dvere. Do kancelárie vošiel asi 13-ročný chlapec. Od zápästia sa mu neprirodzene točili dlane a mal zakrpatené prsty. To isté má aj na nohách. Jeho meno je Haile. Vyrozprával nám svoj príbeh. Ako niekoľkomesačné dieťa ho nechali vo dvore ortodoxného kostola. Zobral si ho žobrák, ktorý sa tam v noci potuloval a využíval dieťa na žobranie. Keď Haile podrástol, vzbúril sa a utiekol. Živil sa čistením topánok. Začal chodiť do školy a býval v malinkej chatrči s niekoľkými ďalšími ľuďmi. Niekoľkokrát ho už vykradli.

Počul, že existuje Ato Amare, ktorý pomáha tým znevýhodneným ľuďom, ktorí by chceli študovať. Tak ho vyhľadal. Stál tam pred nami so živými očami s nádejou v hlase. Poprosila som ho, nech napíše svoje meno. Nevedela som si predstaviť, ako by s jeho rukami dokázal písať. A predsa mi podal papier s krásnym čitateľným písmom.

Neviem, ako jeho život bude vyzeráť o niekoľko rokov. Ale teraz dostal šancu. Môže bývať s chlapcami zo sociálneho programu a dostane príspevok na školu a na živobytie.

Theodoros

Priatelja ho volajú Thedy. Vysoký muž s krásnym úsmevom. Až keď musí prejsť k stolu, všimnete si paličku, ktorá mu pomáha v krivajúcej chôdzi.

Thedy sa narodil s paralyzovanou nohou. Ako mu lekári povedali v dospelosti, dôvodov mohlo byť niekoľko. Pravdepodobne jeho matka v tehotenstve užívala lieky, ktoré poškodzujú plod. O týchto záležitostiach stále mnoho žien nie je vôbec informovaných. Počas tehotenstva ani pri samotnom pôrode nemajú žiadnu zdravotnú asistenciu. O Thedyho sa starali príbuzní. Veľký počet detí, ktoré sa narodia s fyzickou odlišnosťou alebo špeciálnou potrebou, je odvrhnutých rodinou. Mnohé zomierajú, alebo žijú v detských domovoch, sirotincoch, medzi žobrákmi, ktorí ich v meste používajú ako obmätčovač srdca pre turistov.

Thedymu príbuzní poskytli prostriedky na základné vzdelanie. Potom sa rozhodol odísť od nich preč. Ako sám hovorí: „Nikdy som nežiadal svoju rodinu o pomoc. Nikdy. Ak by chceli, mohli mi pomôcť. Nemusel som chodiť v špinavých handrách a žiť tak, ako som žil.“ Thedy sa dostal do Misrach Centra. Začínal v sekcii na výrobu kief. Vrtal diery do dreva, viazal štetiny, šmirgľoval drevené predmety. Po nejakom čase si pracovníci v manažmente všimli jeho usilovnú prácu, zanietenosť a šikovnosť. Zistili u neho nadanie na prácu s číslami. Navrhli mu možnosť ďalšieho štúdia popri práci. Niekoľko rokov študoval po večeroch. Tento rok Thedy dostal vysokoškolský titul a pracuje ako hlavný účtovník v Misrach Centre.

Chajneš

Jej meno v preklade znamená „slniečny lúč“. Vystihuje to výborne Chajninu žiarivú tvár a veselú povahu. Napriek tomu, že je nepočujúca, jej silná mimika a posunky dokážu vyjadriť všetko. Neraz som s ňou diskutovala v posunkovej reči počas toho, ako sme kráčali na večeru, či do práce.

Chajneš je zodpovednou asistentkou v optike Misrach Centra. Je veľmi zručná. Prvýkrát sem prišla pred viac ako desiatimi rokmi. Prešla takmer všetkými sekciami. Dnes je natrvalo v optike. Učí sa nové techniky brúsenia skla, merania dioptrií. Ak je na niektorý deň veľa objednávok, ostane aj po pracovnej dobe. Tu spoznala aj svoju najlepšiu priateľku, nepočujúcu Jeruzalem. Spolu tvoria vynikajúci tím. To sa rozchýrilo samozrejme aj na okoli. Preto sa ju snažili nové optiky z mesta niekoľkokrát zlákať oveľa vyšším platom do ich obchodu. Misrach Centrum ale potrebuje Chajneš, aby mal kto trénovať nových učňov. Výhodnejších ponúk však prichádza stále viac. Môže slobodne odísť. Chajneš mi však jeden večer posunkami hovorí so slzami v očiach: „Ja odtiaľto dobrovoľne nikdy neodídem. Misrach nie je len moja práca. Je to moja rodina, môj domov.“

Nová pieseň v ufrflanom svete

Pri príbehoch ľudí, z ktorých mnohé sa mi odohrávali pred očami, som si znova nanovo uvedomovala, že u nás na Slovensku to zďaleka nie je také zlé, ako si často ľudia sťažujú.

Tí niekoľkí konkrétni ľudia, ktorých som tu spomenula, ma snáď najviac oslovovali svojou spokojnosťou, radosťou a vďačnosťou za každý malý prejav lásky. V dnešnom ufrflanom a uhundranom svete je to niečo ako nová pieseň, ako melódia, ktorá sa prepletá dňom a nenápadne ho mení na jasnejší.

Máme byť za čo vďační a zároveň pripravení a odhodlaní budovať a stavať zodpovedne na tom, čo už máme. Veď to nie je samozrejmosťou. Sú tisíce ďalších, ktorým je základná pomoc odopretá.

Je na nás, ako sa zachováme na mieste, kde žijeme. A ako sa zachováme práve dnes.

Klára Uhrinová, študentka na KETM, redakčne krátené

Festival LUMEN

Light in the city - účinkuje Delirious? 6. - 7. jún 2008 TRNAVA

Po dlhoročnom čakaní majú slovenskí fanúšikovia britských Delirious? dôvod na radosť. Je to päťica hudobníkov z Británie, ktorí vôbec neplánovali stať sa hviezdami svetového formátu. Kvalitná hudba, úprimné a otvorené prežívanie viery, davy jasajúcich ľudí na koncertoch, úspech a napriek tomu pokora. Od roku 1992 vydali 11 štúdiových albumov a videli ich milióny ľudí po celom svete. Delirious? sú jedineční, majú štýl a ich rocková show nenechá nikoho chladným. V USA predali viac albumov ako Robbie Williams. V Británii koncertovali so stálami hudobného showbiznisu, akými sú Bon Jovi a Bryan Adams. Delirious? sú známi aj svojimi charitatívnymi aktivitami a pomocou deťom v krajinách tretieho sveta.

...toto všetko a oveľa viac sú Delirious?!

Pre svoj vplyv v gospelovej hudbe a svojom

charizmatický prejav sú Delirious? prirovnávaní k

U2. Stali sa inšpiráciou pre mnoho ďalších kapiel a spevákov. Vypredané koncerty na každom kontinente sveta, rozvášnené davy veriacich i neveriacich mladých svedčia o tom, že Delirious? sa svojou hudbou dostávajú každému až pod kožu. To sú Delirious? z pohľadu fanúšika - obdivovateľa.

Čo keby sme sa na nich pozreli z troška iného pohľadu? Z pohľadu obyčajného veriaceho človeka....?

Delirious? tvoria chalani, ktorí mali svoj obyčajný život, svoje zamestnania a hudba bola len ich koníčkcom. Potom zistili, že ich koníček má moc oslovať ľudí a priblížiť im Boha – osobného, starostlivého a najmä prítomného. Pochopili, že toto je dar a že je ich poslaním ho využiť. Dokázali urobiť životné rozhodnutie a vydať sa na dráhu profesionálnych hudobníkov, ktorí svojim fanúšikom otvorene a priamo hovoria o svojej viere. Hoci tisícové davy chodia na ich koncerty práve kvôli nim, Delirious? dávajú na pódiu prednosť Najvyššiemu... stávajú sa súčasťou davu, obyčajnými ľuďmi, so svojimi životnými starosťami, radosťami a rozhodnutiami a spolu s fanúšikmi prosia o milosť, silu a požehnanie. Možno práve preto sa hovorí, že **najväčšími hviezdami sú tí najobyčajnejší ľudia, ktorí dokážu žiť svoj**

život naplno, nie pre seba, ale v pokore pred Bohom.

Tento rok sa rozhodli, že navštívia krajinu, v ktorej ešte neboli - naše malé, ale energiou nabitú Slovensko! Veria, že aj na Slovensku sú ľudia, ktorí sú im podobní. Ľudia, ktorí sú raz šťastní, inokedy smutní, ale ktorí veria, že všetko má v Bohu svoj význam a čas... pretože, ako zvyknú členovia kapely hovoriť, život je cesta. Na tej ich je tento rok zastávka Slovakia a určite aj to má význam - pre nich aj pre nás všetkých!!!!

Ako

sa to začalo?

Keď sa Martin Smith (vokály a gitara), Tim Jupp (klávesy) a Stew Smith (bicie) v roku 1992 dali nezáväzne dokopy, aby vystúpili na miestnom festivale chvál Cutting Edge v rodnom Littlehamptone na južnom pobreží Anglicka, ani jeden z nich netušil, že raz budú členmi skupiny, ktorá bude svetoznámym pojmom. V čase, keď v Británii veľa mladých ľudí cíti prázdnotu, pýta sa na zmysel života a túži po Bohu, vystúpenie tejto trojice, plné úprimných textov a chytľavého dynamického prejavu spôsobuje neočakávané. Po ich hudbe začína byť dopyt a skupina vydáva mini albumy, aby si mladí ľudia mohli odniesť ich hudbu domov. Toto obdobie sa spája s pôvodným názvom kapely Cutting Edge, kde sa vlastne k pôvodnej trojici pridávajú Stu G (gitara) a Jon Thatcher (bass gitara).

Chýr o mladej kapele sa rýchlo šíri a na ich koncerty prichádzajú mladí z rôznych kútov a vzdialeností. Získava si ich najmä to, že piesne tejto skupiny majú úplne odlišný

zvuk ako „kostolná hudba“ iných gospelových skupín. Prichádzajú ponuky koncer-

Okienko pre mládež

tovať a viesť modlitebné stretnutia nielen v Anglicku. To, čo bolo až do tejto chvíle len aktivitou popri zamestnaní, dostáva nové rozmery.

Autonehoda mení život skupiny

Zlom

nastáva

v roku 1995, kedy spevák Martin Smith a basgitarista Jon takmer prídu o život pri dopravnej autonehode. Čas strávený v nemocnici je časom premýšľania a mení život celej skupiny. V nasledujúcich mesiacoch sa členovia skupiny vzdávajú svojich zamestnaní a stávajú sa hudobníkmi na plný úväzok. Zakladajú vlastnú

nahrávaciu spoločnosť Furious?

Records a vydávajú štúdiový album King of Fools už pod novým názvom – DELIRIOUS?

Od roku 1999 sa skupina sústreďuje na live vystúpenia po celom svete. DELIRIOUS? hrajú napr. na Olympijských hrách 2004 v Aténach, v r. 2005 na Svetových dňoch mládeže pred samotným pápežom a pred najväčším moslimským davom na Festivale priateľstva v Maroku.

Z viacerých strán zaznieva prirovnávanie DELIRIOUS? k U2. Nielen kvôli podobne charizmatickému prejavu, podobnosti hlasov hlavných spevákov, ale najmä kvôli charitatívnej pomoci chudobným krajinám. Silné dojmy z krajín tretieho sveta DELIRIOUS? pretransformovali do svojho posledného albumu „Kingdom of Comfort“, ktorého vydanie skupina naplánovala na 31. marca 2008 v UK a 1. apríla v USA.

Zaujímavosti

Členovia skupiny sú vlastne rodina, pretože Martin, Tim a Stew si zobrali za manželky tri sestry bassgitaristu Jona Tchatchera. Skupina, to je v súčasnosti vlastne päť rodín a 16 detí!

Na otázku, ako sa manželky vyrovnávajú s ich častou neprítomnosťou, Martin odpovedá: „*Nemôžem povedať, že im to nevadí. Ale je to život, ktorý nám bol určený. Niečo, čo nám bolo vložené do rúk a čo robíme. To neznamená, že veci sú vždy dobré alebo skvelé, ale musíme naozaj múdro využívať čas. Keď sme na cestách, tvrdo pracujeme. Potom čo najskôr ideme domov a berieme si dovolenku. Taký je život, ktorý nám bol daný. Pokiaľ to nebudeme robiť, nikto iný to za nás neurobí.*“

z internetu pripr. MB

Dôležitosť vzkriesenia

„Či neviete, bratia – veď hovorím tým, ktorí poznajú zákon, že zákon panuje nad človekom, kým žije? Vydatá žena je viazaná zákonom k svojmu mužovi, kým je živý...Keď však jej muž zomrie, je slobodná od zákona...Tak aj vy, bratia moji, zomreli ste zákonu skrze Kristovo telo, aby ste patrili inému, tomu, ktorý bol vzkriesený z mŕtvych, aby sme prinášali ovocie Bohu.“ Rim. 7, 1-4.

V našej krajine sa nachádza len málo ľudí, ktorí by neverili v Krista. Podľa Písma však naše spasenie závisí od viery vo vzkrieseného Krista. Aj v liste Efežanom Pavel túži po tom, aby veriaci poznali moc Božiu, ktorá je spojená so vzkriesením Krista. Ak nemáme moc Božiu, nemôžeme zvíťaziť nad zlým, chrániť svoju myseľ, uzdravovať atď., teda víťaziť ako kresťania. A táto moc Božia pramení práve z poznania zmŕtvychvstalého Krista.

Aj v našich piesňach v zhromaždení sa trochu javí, že nemáme dostatočnú rovnováhu medzi trpiacim a zmŕtvychvstalým Kristom. Radi spievame o kríži a o tom, že Pán za nás trpel, ale málo sa spieva o zmŕtvychvstalom Kristovi. Je to chyba, mala by tu byť rovnováha, najmä preto, že Písmo nás učí, že moc Božia na nás prichádza skrze vieru v zmŕtvychvstalého Krista. Cirkev je jeho manželkou, je na ňom závislá. V metodizme od počiatku boli dôkazy Božej moci. Wesley sa modlil: „Bože, ak som kázal tvoje slovo, ty ho teraz potvrd.“ A ľudia prežívali túto Božiu moc vo svojich srdciach, aj navonok. Na to nesmieme zabúdať.

Potrebujeme kázať zmŕtvychvstalého Krista, aby cez našu cirkev mohla k tomuto svetu prúdiť Božia moc.

L. Tagaj (úvaha na zasadnutí Rady SO 25.4.2008)

Už desať rokov...

Keď som si v našom zborovom mesačníku prečítala, že sa pripravuje krst ponorením, spomenula som si na ten svoj. Bolo to začiatkom novembra 1996 v modlitebni Cirkvi bratskej na Starej Turej. Tento krst som veľmi intenzívne prežívala. Nebol to pre mňa len nejaký obrad ponorenia do vody, aby mi Ježiš odpustil hriechy. Prežívala som to aj vo svojom srdci. Keď prišiel ten veľký deň a vtedajší pastor sa ma opýtal, či prijímam Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa a Pána, moja odpoveď bola jednoznačná: Áno, prijímam! Chcem povzbudiť tých, ktorí ešte tento krst neprijali a cítia, že Pán ich volá, aby neváhali a dali sa pokrstiť. To nie je iba také obyčajné ponorenie do vody, ale je to verejné vyjadrenie a vyznanie viery pred ľuďmi, že Pán Ježiš nás prijal a obmyl naše hriechy. Že sme sa stali novým stvorením. Dnes mi tento krst pripomína pieseň od skupiny LTD: „Stál som pod krížom“. Lebo skutočne som stála pod krížom a Pánovi Ježišovi som povedala svoje ÁNO. Som šťastná, že do dnešného dňa je Pán Ježiš mojím Pánom a nikdy som toto rozhodnutie neolutovala. Chodím s Ním už viac ako desať rokov.

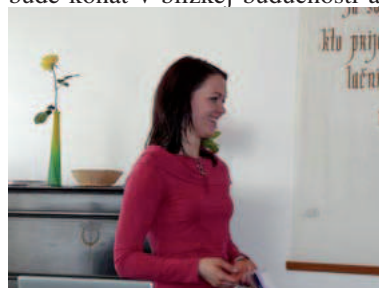
Mária Štrofeková, Trnava

Motivačný kurz

V sobotu 29. marca 2008 sa v zbere ECM Michalovce konal motivačný kurz pre vedúcich: „Ako pracovať ešte efektívnejšie s rôznymi vekovými skupinami v našich zboroch“. Zúčastnilo sa 27 ľudí z rôznych miest Východného Slovenska, kde slúži naša cirkev (Jenkovce, Košice, Michalovce, Slavkovce, Veľké Kapušany). Medzi účastníkmi boli aj dvaja zástupcovia ekumény, konkrétne z Cirkvi bratskej. Workshop organizoval Inštitút vzdelávania v spolupráci s misijným strediskom Effatha pod vedením školiteľa ThDr. Dany Sirkovskej a Mgr. Filipa Veselého. Bol realizovaný za finančnej podpory biskupskej kancelárie Centrálnej konferencie ECM pre Strednú a Južnú Európu.

Účelom motivačného kurzu bolo podať praktické rady, návrhy a informácie na zlepšenie efektívnosti práce vo vnútri jednotlivých zborov. Cieľovou skupinou boli nielen kazatelia a misijní pracovníci – zamestnanci cirkvi, ale najmä laici a členovia zborov, zapojení do nejakej služby vo svojom cirkevnom spoločenstve. Témy workshopu sa týkali princípov motivácie ľudí, rozvoja a využitia kreatívnych metód pri vyučovaní biblických právd, či základov spevu a práce s hlasom detí v besiedke. Rovnaký workshop sa bude konať v blízkej budúcnosti aj pre zbory ECM na strednom a západnom Slovensku. Najbližšie stretnutie plánujeme dňa 4. 10. 2008 od 9,00 do 17,00 hod. pravdepodobne v Trnave. Podrobnosti a presné informácie budú včas zverejnené.

Dana Sirkovská

Čo robia traja Američania na Slovensku?

Interview

Martha Brice je asi známa vo všetkých našich zboroch, keď v nich pracovala s tímami dobrovoľníkov z USA. Spolu s manželom Philom a vnučkou Ariou prišli pred rokom z metodistického zboru v Cincinnati (Ohio), aby pomáhali v práci na Slovensku. V akcii sme ich videli v auguste aj na Európskom metodistickom festivale. Vyučujú angličtinu, pomáhajú, keď prídu tímy z USA, od jesene budú robiť vyučovanie o dávaní, pomáhajú s balením a rozosielením Ohniska...

Martha pracovala dlhé roky v západoohájskej konferencii ako poverenička pre Dobrovoľníkov v misii a viedla viac ako 40 tímov. Phil je povolaním architekt. Teraz sú už obaja na dôchodku.

Čo Vás priviedlo z USA na Slovensko?

Boh nás povolal, aby sme boli misionármi a aby sme slúžili tejto cirkvi, ktorú tak veľmi milujeme. K Metodistickej cirkvi na Slovensku nás viaže priateľstvo od roku 1993 a ľudí tu máme veľmi radi.

Počas dvoch rokov vášho pobytu plánujete navštíviť všetky naše zbory?

Vlastne už sme navštívili každý zbor, niektoré dokonca dvakrát alebo trikrát, a každá návšteva bola pre nás veľkým potešením. Máme rôznorodé zbory a rôznych ľudí v nich. Ďakujeme Bohu za lásku, ktorou nás skrze vás obdaril.

Učíte sa po slovensky?

Áno, ale ide to veľmi pomaly. Vo vašej abecede je 46 písmen, a v našej je len 26. „Máte Jesus?“

Povedzte nám niečo o svojej rodine.

Máme štyri odrastené deti a Ariu, ktorá je tu s nami. Aria je naša vnučka, ale adoptovali sme ju a teraz je vlastne naše dieťa. Máme ešte jednu vnučku, ktorá sa volá Hailey a žije v Cincinnati. Dve z našich detí obývajú náš dom, kým my sme tu.

Prežili ste nejaký zázrak, o ktorom by ste nám chceli povedať?

Pred dvoma rokmi mala naša Aria 20 epileptických záchvatov za deň. Ponúkli nám možnosť chirurgického zákroku, ale šanca, že nastane zlepšenie bola len veľmi malá. Modlili sme sa veľmi často za to, aby sa jej stav zlepšil. Veľmi nás prosila a chcela využiť túto šancu získať kvalitnejší život a tak sme sa rozhodli pre neľahký zákrok. Ukázalo sa, že to bol ten zázrak, za ktorý sme sa modlili. Vo februári sme s Ariou navštívili neurológa v Paríži a ten nám povedal, že nemá žiadne záchvaty a že jej výsledky sú také dobré, že by mohla šoférovať auto. Mysleli sme si, že takúto správu počuť nikdy nebudeme! Ďakujeme Bohu za jeho mocný zázrak, ktorý v Ariinom živote vykonal.

Máte nejaké obľúbené jedlá?

Martha – kapusnicu a lasagne

Phil – čučoriedkový koláč

Aria – Skyline chili (je to jedlo, ktoré majú len v Cincinnati a nedá sa preložiť) a Pizza

Čo radi robíte vo voľnom čase?

Martha – čítam a cestujem

Phil – čítam a cestujem na nové miesta

Aria – kreslím, čítam a hrám sa hru Sims na počítači

Ktoré sú Vaše obľúbené piesne a biblické verše?

Martha – pieseň: „Angles We Have Heard on High“ a biblický verš: Matúš 5: 14 „vy ste svetlo sveta.“

Phil – pieseň: „Living for Jesus“ Biblický text: Žalm 23

Aria – pieseň: „Something Beautiful“ Biblický text: Žalm 23

Ďakujeme za rozhovor a prajeme príjemný pobyt na Slovensku!

Nech to všetci počujú

Päťdesiat dní po Veľkej noci sa konala v Jeruzaleme ďalšia pútnická slávnosť: Turíce. Ježišovi stúpenci boli od skorého rána na mieste, kde sa vždy zhromažďovali. O tom, čo sa stalo, píše Lukáš v Skutkoch: „Tu sa odrazu strhol z neba hukot, ako keď sa ženie prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom sedeli. Ukázali sa im ohnivé jazyky, rozdelené tak, že na každom z nich spočinul jeden. Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť.“ (Sk 2, 2 - 4)

To bolo Božie znamenie, lebo každý mohol dobre rozumieť vo svojej materčine dobrej správe, evanjeliu. Záverom: Boh chce, aby každý počul evanjelium a porozumel! To znamená, že má byť zvestovaná radostná zvesť o oslobodení spod hriechov a zmierení s Bohom prostredníctvom Ježiša Krista v takej reči, ktorá zodpovedá jeho kultúre.

Peter však nekázal iba evanjelium, ale povzbudzoval, ba až napomínal svojich poslucháčov slovami: „Kajajte sa, každý z vás nech sa dá pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a prijmete dar Svätého Ducha. Veď tento sľub platí vám a vašim deťom, ako aj všetkým vzdialeným, ktorých si povolal Pán, náš Boh“ (Sk 2, 38 - 39).

Tento Boží sľub platí aj dnes všetkým ľuďom. Ako naňho reagujete?

Anton Schulte, Neues Leben 6/03

preložila z nemčiny M. Z.

Ahoj deti!

Keď Pán Ježiš vstal z mŕtvych, našiel učeníkov v zamknutom dome. Báli sa. Peter rozmyšľal, že sa vráti k pôvodnej práci a bude loviť ryby. Všetko sa však zmenilo po tom, ako na učeníkov zostúpil Svätý Duch. Z nesmelého Petra sa stal kazateľ. Ak vyriešiš úlohy, dozvieš sa, ako končila jeho prvá kázeň. Hovoril ju veľkému zástupu ľudí, ktorý sa zišiel v Jeruzaleme.

Úloha č. 1: Usporiadaj prehodené slová. (Pomôcka: Sú tam tri vety.)

nech Ducha odpustenie Kajajte
prijmete sa hriechov z vás
dá Svätého a sa pokrstiť na
Ježiša v meno dar Krista a každý

Úloha č. 2: Doplň chýbajúce slová.

Lebo iste _____ patrí to zasľúbenie, vám aj vašim _____ a všetkým, ktorí sú _____, ktorýchkoľvek povolá Pán, náš _____.

Oba verše si potom skontroluj v Evanjelickom preklade Biblie v Sk 2, 38- 39.

Toto zasľúbenie patrí aj Tebe. Môžeš si o tom viac prečítať v tejto kapitole. A ak rád/rada kreslíš, skús nakresliť Petra, ako kázal v Jeruzaleme.

Teším sa...

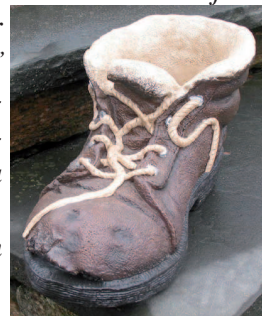
Martina

Obchodník s topánkami - misionárom

2. časť

Dwight L. Moody sa narodil v roku 1837 v chudobnej rodine. Ako mladý pracoval najskôr ako obchodník s topánkami. Keď mal 24 rokov, rozhodol sa stať sa misionárom. Viedlo ho k tomu aj svedectvo jedného ťažko chorého učiteľa nedeľnej školy, ktorý nemal pokoj, kým neprivedol všetkých svojich žiakov ku Kristovi.

Metóda D. L. Moodyho na získavanie žiakov bola jedinečná. Keď išiel na svoje „verbovacie pochôdzky“, mal vždy plné vrecká pomarančov a všelijakých sladkostí.

„Myslím, že učitelia nedeľnej školy sa dopúšťajú veľkej chyby, ak nenosia do triedy celú Bibliu. Hoci sú deti ešte malé, mali by sa učiť, že Biblia je celá kniha, že Starý Zákon a Nový Zákon nie sú dve knihy, ale jedna. Nesmú mať dojem, že SZ má menej autority ako Nový. Pre chlapcov a dievčatá je dôležité, aby vedeli, ako majú s Bibliou zaobchádzať.“

Keď Moody získal deti, potom sa staral o to, aby zostali vernými jeho nedeľnej škole. Prejavoval veľký záujem o ich potreby a vyhľadával ich aj doma, ak chýbali. Popri tom ich rodičov pozýval na večerné bohoslužby.

Keď v roku 1863 postavil jednoduchý, ale priestranný kostol pre 1500 ľudí, stal sa strediskom jeho činnosti. Každý večer bývali biblické hodiny, misijné zhromaždenia a modlitebné hodiny. Aj pre deti usporadúval modlitebné zhromaždenia. Moody neuznával námietky, že obrátenie detí nemá nijakú cenu, lebo nemá trvanie. Dokázal opak tohoto tvrdenia, keď svedčil, že jeden z najšťastnejších večerov, ktoré kedy prežil, bol večer prežitý na detskej modlitebnej hodine!”

Moody udržal svoju lásku k práci v nedeľnej škole až do konca života. Aj v neskorších rokoch prejavoval o túto službu veľký záujem a rád sa zúčastňoval na konferenciách. Na medzinárodnej konferencii v Bostone 1896 sa ako 60 ročný každý deň ujímal slova a všetkým pracovníkom nedeľných škôl kladol na srdce zodpovednosť za spásu detí a napomínal ich k vernosti. Prizvukoval aj toto: „Keby som mal takú trúbu Božiu, že by som sa sám každému učiteľovi nedeľnej školy v Amerike mohol prihovoriť, položil by som každému na srdce, aby v tomto roku najmenej jednu dušu priviedol ku Kristovi!”

FOTKY DEŤÍ

V júni chceme uverejniť fotky detí, ako to bolo minulý rok. Budeme radi, ak nám pošlete fotku vašich detí alebo vnúčat, najlepšie v elektronickej podobe v pôvodnom nezmenšenom formáte na adresu: ustredie@umc.sk do 31. 5. 2008.

KRÍŽOVKA

Vylúštenie tajničky môžete poslať na adresu: ECM - Ohnisko, Panenská 10, 811 03 Bratislava alebo emailom: ustredie@umc.sk do 31.5.2008. Na jedného výhercu čaká odmena!!!

OZNAMY

Odišiel do večnosti

Pán života i smrti povolal dňa 14. 4. 2008 do večnosti brata Štefana Melišku zo Sládkovičova vo veku 61 rokov. Brat Štefan v 80-tych rokoch pracoval s mládežou v seredskom zbore a v čase totality na kresťanských pohreboch sám spieval piesne. Na Festivale viery 2006 v Piešťanoch spieval so seniormi. Aj v čase ťažkej choroby mu záležalo na Božom diele a povzbudzoval

veriacich k práci a k viere v Božie Slovo. Poslednú rozlúčku vykonali kazatelia Ján Tagaj a Luboš Tagaj na cintoríne v Sládkovičove.

Sestra Anna Jenčová zo zboru Jenkovce sa v máji dožíva krásnych 75 rokov. Sestre srdečne blahozeláme a prajeme stálu Božiu prítomnosť a radosť zo spasenia.

16. - 17. máj Konferencia Hnutia zakladania zborov v Liptovskom Mikuláši

22. máj - Oblastná konferencia ECM v Bratislave

23. - 25. máj - Výročná konferencia ECM v Bratislave

Jubilejný tábor stanovákov
3. - 6. júl 2008 Ranč Svarín, Kráľova Lehota

Stretnutie je nielen pre bývalých stanovákov, ich rodinných príslušníkov, priateľov, známych, ale je otvorené pre každého, kto túži po Bohu, chce prežiť dni v spoločenstve s nebeským Otcom a s bratmi a sestrami. Náš najdôležitejší cieľ je vyjadrený vo verši Rim 8, 29: „... ABY SME SA STALI PODOBNÝMI OBRAZU JEHO SYNA...”

O to sa budeme modliť, k tomu sa budeme povzbudzovať, pre to sa budeme rozhodovať.

(V prípade záujmu Vám pošleme prihlášku. Info u M. Tagaja, 031/7890402 alebo 0908 381585).

Budem sa modliť (tajnička).						otec (z maď.)	prístav (angl.)	vlk z Knihy džungle	1	v an- tických bazilikách bočné lode
Autor: Ringo	primát pralesa	2	cudzokraj- ný dravý vták	šuhaj (nár.)	stĺpová sieň v apadane					
ohmatanie					pokoval					
polovica					ovocné stromy činnosť skokana					
Pomôcky: Lovran, Edelen, Aore, Alta, leek, Aros	priebrady (angl.) mohamed. boh				povala asistent (slang.)					balkánska objem. miera
juho- americká lama						jap.lov. perlrodie mexická rieka				
51 rímsky			sidlo v Nemecku aloa			podmien. spojka súč.éter. olejov				
Anastázia (dom.)				karhalo nórské sidlo						
priestranná miestnosť vo verej. budovách				ruský maršál ostrov Vanuatu						
Pomôcky: Konev,aly, port,dams, Sosa,arap	Jolana (dom.) dala dolu (čes.)				sever.paroh. kopytník Ladislava (dom.)					chovateľ koní
značka pokrmov- vého tuku						potreba lukostrelca spieval (bás.)				
osobné zámeno			čermoch (rus.zast.) rozpušť.pri vys.teplota			Dom obuvi pôr (angl.)				
Eastern Strandard Time				st.amer. maratónec kryha (čes.)						
pokřak- nutie					tropická živica hliník					
prímorské kúpele v Chorvátsku						esá (čes.)				
zlato (zn.)			kridlo (odb.)			pohrebná hostina				

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 18,- Sk + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111
VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Filip VESELÝ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ